

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2294/2020
11.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојана Стојановић адвокат из ..., против тужене Републике Србије-Влада Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво-Одељење у Лесковцу, ради утврђења дискриминације, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гж 4175/2019 од 10.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 11.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Нишу Гж 4175/2019 од 10.09.2019. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Нишу Гж 4175/2019 од 10.09.2019. године одбачена је као недозвољена жалба тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Брању П 1080/18 од 25.07.2018. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. у вези са чланом 420. став 3. и 6. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Одлуком да одбаци жалбу тужиоца као недозвољену другостепени суд није могао учинити битну повреду одредаба парничног поступка из тачке 6. става 2. наведене одредбе, која увек постоји ако је противно одредбама Закона о парничном поступку суд донео пресуду на основу признања, пресуду на основу одрицања, пресуду због пропуштања или пресуду због изостанка. Означену битну повреду одредаба парничног поступка (разлог за ревизију предвиђен чланом 407. став 2. тачка 2. ЗПП) другостепени суд је могао учинити само у случају да је о жалби тужиоца, изјављеној против првостепене пресуде на основу признања, одлучио у меритуму.

Одредбом члана 378. став 3. ЗПП прописано је да је жалба недозвољена и ако лице које је изјавило жалбу нема правни интерес за изјављивање жалбе.

Првостепеном пресудом на основу признања у целости је усвојен тужбени захтев, због чега тужилац нема правни интерес да жалбом побија такву пресуду. Због тога је другостепени суд правилно оценио да је тужиочева жалба недозвољена и применом наведене законске одредбе исту одбацио.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. у вези са чланом 420. став 3. и 6. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић